

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719010486
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8719010486.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.05.2020, v trestnej veci obžalovaného X. M. pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/87/2019 zo dňa 31.07.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného X. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 0T/87/2019 zo dňa 31.07.2019 uznal obžalovaného X. M. nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom O. S., P. D. XXX/XX, spolu s už odsúdenými B.. O. I. a I. V. vinnými z prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 28.07.2019 v čase okolo 18.30 hod. v Poprade na Námestí sv. Egídia 8/17 v blízkosti fontány oproti kostolu po predchádzajúcej vzájomnej dohode sa zmocnili voľne položenej čiernej pánskej koženej peňaženky neznámej značky nachádzajúcej sa pod lavičkou, patriacej B. T., ktorému peňaženka pod lavičku bez jeho vedomia vypadla, pričom v peňaženke sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 610,- eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, karta vodiča, dve bankomatové karty VÚB banky, preukaz o psychologickú a zdravotnú spôsobilosť vodiča, oprávnenie na obsluhu hydraulického ruky a preukaz na obsluhu nakladačov, všetko doklady vedené na meno B. T. a s takto získanou peňaženkou sa presúvali smerom k obchodnému domu Prior, k bytovkám v blízkosti rieky Poprad, za ktorými z peňaženky vybrali finančnú hotovosť vo výške 610,- eur v úmysle túto si rozdeliť a použiť pre svoju potrebu a následne peňaženku v celkovej hodnote 20,- eur s ostatnými vecami zahodili do rieky Poprad, čím poškodenému B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., P. Š. XXX/XX, L.. M., spôsobili škodu vo výške 630,- eur.

Za to uložil obžalovanému X. M. podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 98 písm. a) Tr. zákona upustil od potrestania obžalovaného B.. O. I. a obžalovaného B.. I. V., pretože vzhľadom na povahu spáchaného činu a na doterajší život mladistvých možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na ich nápravu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku im zároveň uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., P. Š. XXX/XX, L.. M., škodu vo výške 20,- eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote a prostredníctvom svojho obhajcu, ale len proti výroku o treste, ktorý mu bol uložený, podal obžalovaný X. M. odvolanie, v ktorom poukázal na svoje vyhlásenie,

že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu spáchal, úprimne ho oľutoval, počas konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, ďalej na svoj vek, okolnosti prípadu a závažnosť skutku, pričom podľa jeho názoru, by na ochranu spoločnosti a jeho prevýchovu postačoval trest povinnej práce, ktorým by bol naplnený účel trestu s ohľadom na proporcionalitu zásahov do práv obžalovaného. Uviedol, že aj keď predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe, napriek tomu, že jeho neznalosť ho zo spáchania skutku nijakým spôsobom neospravedľuje a ani nezbavuje zodpovednosti za uvedený skutok, vplyvom svojej nevedomosti a neznalosti sa pri páchaní skutku domnieval, že neurobil nič zlé. Pritom poukazoval aj na to, že od plynutia skúšobnej doby sa snažil viesť riadny život, nedopúšťať sa trestnej, protispoločenskej činnosti, aktívne si hľadá na pohovoroch zamestnanie a na poslednom pohovore mu bolo predbežne prisľúbené prijatie do pracovného pomeru. Na základe takto vymedzeného odvolania obžalovaný navrhol, aby odvolací súd sám rozhodol alebo vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, postupoval v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezametne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V prejednávanej veci, keďže obžalovaný X. M. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že celý výrok o treste, ktorý bol odvolateľovi uložený, je odôvodnený, zákonný a je výsledkom správneho postupu konania.

Krajský súd v Prešove sa teda nestotožnil s podaným odvolaním. V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že odkazoval na záujem na dosiahnutí účelu trestu a na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona. Oprávnené prihliadal na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa okresného súdu sa u odvolateľa náprava v jeho doterajšom spôsobe života nedosiahla ani výchovným trestom uloženým v rámci predchádzajúceho odsúdenia hrozbou premeny trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov v prípade, že v skúšobnej dobe uloženej mu v tomto konaní nepovedie riadny spôsob života, keďže sa v rámci plynutia skúšobnej dopustil úmyselného trestného činu a u obžalovaného nejde o prvé protiprávne konanie, keďže v evidencii priestupkov má dva záznamy za spáchanie menej závažných protispoločenských konaní. O spôsobe výkonu trestu odňatia slobody okresný súd rozhodol s ohľadom na skutočnosť, že odvolateľ do spáchania predmetného prečinu vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Krajský súd sa po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti v podstate stotožnil s rozhodnutím okresného súdu.

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ bol odvolateľ odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/110/2018 zo dňa 22.11.2018, právoplatným dňa 22.11.2018 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zákona a prečiny porušovania domovej slobody podľa § 194

ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a iné na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov, nepochybne vedel, že minimálne počas plynutia tejto skúšobnej doby /od 23.11.2018 do 23.07.2020/ má viesť riadny život, najmä nemá páchať žiadne úmyselné trestné činy.

Pokiaľ vo svojich odvolacích dôvodoch poukazuje na svoju neznalosť a nevedomosť, ide zjavne len o snahu vyhnúť sa dôsledkom nevedenia riadneho života v podobe zodpovednosti za spáchanie ďalšieho trestného činu. Nasvedčuje tomu v predmetnom konaní preukázaná skutočnosť, že odvolateľ, ani nie do jedného roka od začatia plynutia tejto skúšobnej doby, a to dňa 28.07.2019 znova, priamym úmyslom a zo ziskuchtivosti spáchal predmetný majetkový trestný čin. Konal pritom ako dospelý páchatel' s dvoma mladistvými páchatel'mi, čo znamená, že ako podmiennečne odsúdený, pokiaľ by mal zodpovedný prístup k požiadavke vedenia riadneho života a dodržiavaniu podmienok podmiennečného pobytu na slobode, mal skôr zabrániť zneužitiu príležitosti na páchanie trestnej činnosti. Oproti tomu svojím konaním vlastne pripustil, aby k jej spáchaniu došlo a radšej sa na jej páchaní dokonca podieľal. To potom jednoznačne smeruje k správne mu záveru okresného súdu, že hrozba výkonu trestu odňatia slobody v jeho prípade nepostačovala na dosiahnutie účelu trestu. Také správanie páchatel'a potom skôr smeruje k vyššiemu stupňu obavy, že pokiaľ nedôjde k závažnejšiemu zákonnému zásahu do jeho slobôd intenzívnejšou sankciou, sú možnosti nápravy páchatel'a a dosiahnutie účelu trestu ohrozené a páchatel' bude protiprávnu činnosť úmyselne opakovať aj v budúcnosti. Za takých okolností ukladanie miernejšieho trestu bez zásahu do osobnej slobody páchatel'a by nepochybne bolo v rozpore so záujmom nielen na individuálnej, ale aj na generálnej prevencii.

Navrhovaný trest povinnej práce, ku ktorému uloženi, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní a ani z ďalšieho obsahu spisu obžalovaný voči súdu nedal ani svoj súhlas v zmysle § 54 Tr. zákona, nie je v danom prípade primeraným, a teda zákonným a spravodlivým trestom. Nevystihuje závažnosť recidívy obžalovaného, ktorý v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za jeden zločin a dva úmyselné prečiny spáchal znova úmyselný prečin, a to dokonca obdobnej, teda majetkovej povahy. Primeraným druhom trestu v tomto prípade je trest odňatia slobody spojený už s jeho priamym výkonom.

Odvolateľom navrhované skutočnosti sú, podľa názoru odvolacieho súdu, v súlade s účelom trestu a ostatnými zákonnými podmienkami ukladania trestov dostatočne primerane zohľadnené pri výmere trestu, keď trest odňatia slobody bol uložený takmer pri samej dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 236 ods. 1 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa odôvodnene a zákonne dospel aj k výroku o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a tak na toto odôvodnenie krajský súd odkazuje.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.